

Moses og hyrden

En gammel jødisk legende fortæller om Moses, der ude i ørkenen mødte en hyrde. Om aftenen bemærkede Moses, at hyrden hældte den bedste mælk i et trækar, som han satte på en sten et stykke borte. "Det er Guds mælk", forklarede hyrden, "jeg tager altid den bedste mælk fra som offer til Gud".

Moses kunne ikke lade være med at kommentere hyrdens barnlige tro. Han fortalte ham, at Gud jo er ånd, og derfor drikker Gud ikke mælk. Hvis hyrden ikke ville tro det, kunne han jo bare prøve at holde øje med mælken. Ud på natten så han i månelyst en lille ræv liste sig frem og labbe mælken i sig. Om morgenen var hyrden helt slået ud. Moses havde altså haft ret, og Gud havde ikke brug for hans mælk.

"Jamen, nu bør du da være glad", sagde Moses, "nu ved du jo mere om Gud, end du gjorde før."

"Ja", svarede hyrden, "men jeg havde kun én måde at vise Gud på, at jeg elsker ham - og nu er den taget fra mig".

Næste nat talte Gud til Moses og sagde: "Moses, du tog fejl. Jeg tog med glæde imod den mælk, der var udtryk for hyrdens kærlighed og hengivenhed. Jeg behøvede ikke mælken. Alligevel tog jeg imod den, men jeg delte den med den lille ræv, der meget godt kan lide mælk".

En legende genfortalt af
Hans Åge Mink.